

Formanden:

Det er statsministeren, der lægger ud med at svare, værsgo.

Kl. 14:00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Søren Krarup ønsker, at jeg skal svare på, om jeg er enig med kulturministeren i, at kulturkampen er afblæst.

Jeg tror, at hr. Søren Krarups spørgsmål hviler på en forkert antagelse, nemlig at kulturministeren faktisk skulle have udtalt, at kulturkampen er afblæst. Det er ikke, hvad kulturministeren har givet udtryk for. Det ville det efter min opfattelse heller ikke være muligt at give udtryk for, for kulturkamp er ikke noget, man kan afblæse; det er ikke noget, der har en slutdato. Kulturkamp – eller værdidebat, om man vil – er noget, der foregår hele tiden i et samfund; man kan sige, at det faktisk er selve kernen i det at have et frit folkestyre, at der til stadighed er en debat om de principper, som vores samfund skal bygge på. Og derfor kan jeg sige, at regeringen – den samlede regering – er fulde og aktive deltagere i en løbende værdidebat og kulturkamp.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:02

Søren Krarup (DF):

Det er jo rigtigt, at det var vores meget sympatiske kulturminister, der i et interview forleden udtalte, at værdikampen var forbi. Nu hører jeg ordet værdikamp som identisk med ordet kulturkamp, og kulturkamp har i mine ører en meget god og nødvendig klang, og det hænger sammen med, at jeg husker statsministerens ord fra regeringsovertagelsen i 2001 om det, som jeg netop på grund af den betydning, ordet kulturkamp har fået, har kaldt for systemskiftet.

Jeg husker, statsministeren sagde i sin nytårstale 2002, at der var tale om en kulturkamp, et opgør med råd og nævn, altså med ekspertdyrkelsen, dvs. troen på, at eksperter er i stand til at leve livet for andre mennesker. Det vil sige en respekt for det enkelte menneskes frihed og ansvar. Og det kom også til udtryk i bl.a. et interview, statsministeren havde i Weekendavisen i januar 2003, hvor han også talte om kulturkampen. Han sagde: Vi er i en kulturkamp, og kulturkampens udfald er helt afgørende for Danmarks fremtid.

Det hørte jeg med stor glæde, også fordi jeg naturligvis er enig i det, og jeg hører det som ensbetydende med en kulturkamp, der er en

kamp med en, jeg er lige ved at sige 100-årig tradition fra det 20. århundrede, nemlig det, jeg kalder kulturradikalisme – jeg kunne også bruge et lidt belastet udtryk og kalde det systemet Politiken, hvor det var kulturradikalismen, der faktisk i det 20. århundrede satte tonen i Danmark. Det hørte jeg statsministeren undsige i sin tale om kulturkamp, og jeg hørte det med stor glæde og opfattede det netop som et forsvar for det almindelige menneske, det, Søren Kierkegaard kalder den menige mand, og som man med et moderne udtryk kalder for det tavse flertal. Og jeg vil spørge statsministeren:

Er vi ikke stadig i den kulturkamp? Er den ikke lige afgørende i dag, som den var for 7 år siden? Er det ikke den kulturkamp, der er skyld i, at vi har en regering, der nu med Dansk Folkepartis støtte har kunnet regere og, jeg vil sige kæmpe det menige folks kamp i 7 år? Er den kulturkamp afblæst?

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, den er ikke afblæst. Det er, som jeg sagde i mit første svar, en nødvendig og værdifuld debat om de principper, samfundet skal bygge på, som man ikke bare kan afblæse, og som ikke har nogen slutdato, men som foregår hele tiden.

Jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at 20. november 2001 markerede et systemskifte politisk og holdningsmæssigt i Danmark. Det er det systemskifte, vi baserer os på, og der har i de forløbne 7 år fundet en meget nødvendig debat sted om netop respekten for det enkelte menneskes frihed og ansvar, og det er den grund, regeringen stadig står på.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:05

Søren Krarup (DF):

Det glæder mig netop, at statsministeren understreger, at det er det enkelte menneskes frihed og ansvar, det handler om. For dermed er der jo i og for sig sagt, at talen om samfund ikke nødvendigvis er rigtig; vi skulle snarere sige folket.

Det er et opgør med en foragt for det menige Danmark, der har været gældende i det 20. århundrede. Jeg betragter mange ting i det 20. århundrede som udtryk for folkets protest imod den foragt, bl.a. modstandskampen, som jo var et opgør med samarbejdspolitik og kulturradi-